

Why is Brit Milah on the Eighth Day?

1. Rambam, Moreh Nevuchim 3:49

והיות המילה בשמיני הוא מפני שכל בעלי חיים כשיוולד הוא חלוש מאד בתכלית לחותו, וכאלו הוא עדיין בבטן, עד סוף שבעה ימים, ואז ימנה מרואי אויר העולם, הלא תראה כי גם בבהמות שמר זה הענין, שבעת ימים יהיה עם אמו, כאלו קודם זה הוא נפל, וכן האדם אחר שהשלים שבעה ימול, והיה הענין קצוב ולא נתת דבריך לשיעורין.

Having circumcision on the eighth day is because all living things are born very weak, to the fullest extent of moistness, as though still in utero, until the end of seven days. Then they are numbered among the inhabitants of the world. You see that the Torah was concerned for his regarding animals, too, saying, "It shall be with its mother for seven days," as though beforehand it would be a *nefel*. The same is for a person; after seven are complete, he may be circumcised. It is a fixed number, and not given to *shurim*.

2. Midrash, Devarim Rabbah 6:1

ולמה התינוק נימול לשמונה ימים שנתן הקב"ה רחמים עליו להמתין לו עד שיהא בו כחו

And why is a child circumcised at eight days? Gd had mercy on him, to wait until he has strength.

3. Talmud, Niddah 31b

ומפני מה אמרה תורה מילה לשמונה? שלא יהו כולם שמחים ואביו ואמו עצבים.

Why did they say that circumcision should be on the eighth day? So that the general population should not rejoice while the parents are sad [due to their separation].

4. Vilna Gaon, Aliyot Eliyahu, cited in Daf al haDaf to Niddah 31b

הגאון מוילנא ז"ל ישב פעם עם חבר תלמידיו בערב שבת, ושאל אותם הגר"א אם הכינו "שום" לאכול בשבת כפי תקנת עזרא. שאלו התלמידים, האם הטעם של תקנת עזרא לא שייך אצלנו שבחורים אנחנו ואין לנו אשה. השיב הגר"א: אם כן לא יהי' מילה בשמיני.

The Vilna Gaon once sat with his students on a Friday, and asked them if they had prepared garlic to eat on Shabbat, as per Ezra's enactment. His students asked him: The reason for Ezra's enactment does not relate to us, for we are young, single men! The Vilna Gaon responded: If so, then circumcision should not be on the eighth day!

5. Midrash Tanchuma, Tetzaveh 1

כך שנו רבותינו קטן נמול לשמונה, מה טעם כשם שנמול יצחק אבינו

So our rabbis taught: A child is circumcised at eight days. Why? Just as Yitzchak Avinu was circumcised then.

Why does a woman bring a *korban chatat* after giving birth?

6. Talmud, Keritot 26a

ספק יולדת שעבר עליה יוה"כ לא תייתי, דהא כפר עליה יוה"כ...! אמר רב הושעיא: +ויקרא ט"ז+ לכל חטאתם - ולא לכל טומאתם. ולר' שמעון בן יוחי דאמר: יולדת חוטאת היא, מאי איכא למימר? יולדת כי קא מייתי קרבן, לאישתרוי באכילת קדשים הוא ולא לכפרה מתיא.

If Yom Kippur atones for unknown sins, then why does a woman who might have been a *yoledet* bring a *korban* after Yom Kippur has passed?...

Rav Hoshia explained: It is written (Vayyikra 16:16), "[Yom Kippur atones] for all of their sins," not all of their *tumot*.

What about for Rabbi Shimon bar Yochai, who says that the *yoledet* did sin? Still, her *korban* is meant to permit her to eat *kodashim*, and not for atonement.

7. Talmud, Niddah 31b

שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחי: מפני מה אמרה תורה יולדת מביאה קרבן? אמר להן: בשעה שכורעת לילד קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה, לפיכך אמרה תורה תביא קרבן. מתקיף לה רב יוסף: והא מזידה היא, ובחרטה תליא מילתא! ועוד, קרבן שבועה בעי איתויי!

Rabbi Shimon bar Yochai was asked by his students: Why did the Torah say that a *yoledet* should bring a *korban*?

He replied: Because when she kneels to give birth, she impulsively swears that she will not be with her husband again. Therefore the Torah said she should bring a *korban*.

Rav Yosef challenged: Then she is an intentional violator – *korbanot* depend on regret! Further, then she should bring a *korban* related to oaths!

8. Rama, Torat haOlah 3:69

Although we say (Niddah 31b) that a *yoledet* sins when she kneels to give birth, still, the essence of her *korban* is not for this... Rather, since it is difficult to separate from the desires of this world and its excesses, and specifically in the area of conjugal relations... therefore the Torah mandates a *korban*, which teaches us about the creation of the world, and its mortality, and the mortality of a human being, and the punishments that come after death...so that this memory will help a person conquer his nature and maintain a middle ground.

9. Ramban to Bamidbar 6:14

וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, לא נתפרש. ועל דרך הפשט כי האיש הזה חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזיר מקדושתו ועבודת ד', וראוי היה לו שיזיר לעולם ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלקיו, כענין שאמר (עמוס ב יא) ואקים מבניכם לנביאים ומבחרים לנזירים, השווה אותו הכתוב לנביא, וכדכתיב (לעיל פסוק ח) כל ימי נזרו קדוש הוא לד' והנה הוא צריך כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם:

The reason a nazir brings a *chatat* when he completes his nezirut is not explained. On a simple level, he causes himself to transgress when he completes his nezirut, for now he is separated in his holiness and his service of Gd, and it would be appropriate for him to maintain this separation forever and remain for his entire life a nazir, sacred to Gd... and so he needs atonement when he returns to contaminate himself with the desires of this world.

7 and 33, 14 and 66?

10. Vayikra 12:1-5

וַיְדַבֵּר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרֶיעַ וַיֵּלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים כִּימֵי גִדּוּתָהּ טָמְאָה: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגַּע וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֵאת יְמֵי טְהָרָה: וְאִם נִקְבְּהָ תִלְדַּת וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים כְּנִדְתָּהּ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דָּמֵי טְהָרָה:

And Gd told Moshe to say: Speak to the Children of Israel, telling them: When a woman conceives a child, and births a male, and she shall be *tamei* for seven days, like a *niddah* she shall be *tamei*. And on the eighth day, he shall circumcise him. And she shall sit with blood of purity for 33 days; she shall not touch sacred [offerings] and she shall not enter the Temple until the completion of her days of purity. And if she should birth a girl, and she shall be impure for two weeks, as when she is a *niddah*, and she shall sit with blood of purity for 66 days.

11. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Commentary to Vayikra 12:4-5

טומאה היוצאת עליו מגופו - כגון יולדת, זב, נידה ומצורע - מעוררת את התפיסה של חוסר חירות האדם; אך אין זו מתעוררת על ידי מגע בגוף מת, הדומה לגופו של אדם חי; אלא, כביכול, היא כופה את עצמה על תודעתו העצמית של האדם - על ידי תהליכים ומצבים שבגופו; ומתוך שהוא חש בכניעתו הגופנית, הרי היא נראית כאמת גמורה.

מובן אפוא, שיש צורך בזמן רב יותר כדי להתגבר על הרושם הזה; ואין די ביום אחד בלבד - כדין האמור במגע שרץ ונבילה. והן מצינו כעין זה גם במי שנגע במת: אף הוא נטמא טומאת שבעה; שכן חוסר החירות הופגן על ידי גופת אדם ממש - אף-על-פי שלא היתה כאן טומאה היוצאת עליו מגופו.

אך בטומאות היוצאות עליו מגופו סביר להניח דבר נוסף: משך זמן הטומאה תלוי במשך זמן המצבים שעוררו את תחושת חוסר החירות הגופנית. גדולה מזו: מה מצינו לאחר מגע מת שיש להשלים מחזור של ימים בטרם תחזור הטהרה, כן הדבר גם בטומאות אלה: לאחר שעברו אותם מצבים, יש להשלים מחזור של ימים. ואכן כך הוא הדין במצורע (להלן יד, ח), בזב (טו, יג) ובזבה (שם כח). סביר אפוא להניח גם ביחס ליולדת: מחזור הטומאה והטהרה תלוי במשך הזמן של תופעות הלוואי הגופניות, הבאות בעקבות הלידה...

נרשה לעצמנו עוד מחשבה אחת: מצוות מילה (פסוק ג) כתובה באמצע הלכות טומאה (פסוקים ב - ד) - ומפסיקה את הקשר הרצוף שביניהן; ונראה מכאן, שהיא קשורה עמן בקשר עמוק. הגע בעצמך, שזו משמעות הכתובים: במשך שבעה ימים הרי האם היא טמאה; ביום השמיני הילד נימול; בשלושים ושלושה יום שלאחר מכן היא יושבת בדמי טהרה וכו'. נראה אפוא, שזו משמעות הדברים: שבעת ימי הטומאה של האם הם הקדמה ליום השמיני של המילה; והיום השמיני מסיים את השלב הראשון של טומאת האם, ופותח את מחזור הטהרה. כי מצוות מילה היא תנאי היסוד של יחס הברית בין ד' לישראל; וזו דרישתה מן האדם: עליו לשעבד את גופו בחירות מוסרית לרצון ד' ולמצוותיו. אך ההיענות לאותה דרישה רק מפעילה את הכושר לחירות, שדיני טהרה שומרים על קיומו בתודעה [כלו' במחשבות האדם]... יום המילה מחזיר לתודעה את תורת הטהרה המוסרית. משום כך ביום זה נכנסת גם האם לשלב של חזרת הטהרה; גדולה מזו: מחזור הטומאה והטהרה של היולדת נתקצר בזכותו והועמד על החצי...

ואילו בלידת הבת נכפל אורך הדרך המביא לכלל טהרה; ויש בכך כדי להחזיר ללב האם את כל רום מעלת תפקידה; שהרי עליה להיות מופת ודוגמה למי שעתידה להיות "אשה בישראל". אכן השפעת האם על מעלתה המוסרית של בתה היא כפליים כהשפעתה על בנה. שם מרכז הכובד של החינוך הוא באב; שהרי הבנים רואים בו דוגמה ומופת לתפקיד הגברי שלהם. ואילו אצל הבנות האם היא גם מעצבת אופי וגם מופת ודוגמה; משום כך בשעת לידתן היא תכונן בכפליים - לטובתה ולטובתן - להתהלך בדרך הטהרה והמוסר עד לרום מעלת חזון המקדש.